

Halmai Tamás
ELŐFELEDÉSEK (LXXXVI–XC.)

REPÜLÉS

*„Már használt vagyok, de alig érintett.”
(Uri Asaf)*

Ki az, aki egy rózsza családfáját
kertészi szándék nélkül tartja számon?
Mint a madarak: fától kérj tanácsot,
ha elfelejtetted a repülést,
vagy nem jut eszedbe, hogy minden lélek
alkalom szeretetet gyakorolni.
S visszahúzza töviseit a rózsza.

TANÚ

*„...kár, hogy a tekintetünk
nem eléggé provinciális.”
(Szvoren Edina)*

A mintázatok evolúciója
miféle mintát követ? És kiféle
elme szabályait az Új Szabályok?
Mezítlábass utak surranják körbe:
lépéselőnyben van a mozdulatlan.
Ne üzd ki magadból folyton az Édent!
Atlantisz a jövőben létezett.

MEMÓRIA

Déli fény melengeti éjszaka
a partszakasz póré atomjait,
ha memóriájuk képzelni is kész.
Részek tudják csak múlhatatlanul,
a teljesség minek a vázlata:

pingvin és kolibri közt nem a szárny,
lélek a kapocs. (A toll illó játék.)

CSÓNAK

Maradj csoda. Cseresznyét szem virágzik.
Láss széppé magot, magányt, magasságot.
Nem a zene, a vers, a tánc, az ember:
dal váltja meg a fénysóvár talajt.
Hány én szövetkezése vagy? Egy tűntén.
Imára kulcsolt kéz lapoz íratlan
világokat. Tavat ringat a csónak.

IGRIC

Gondolj egy névtelen angyal nevére.
Örüld boldoggá, akit ölelőznél,
és ne legyen, akit nem. Légy tavasz.
Égre fényt ágak igrice dalol.
Nem szeretni ki tud? A szeretet
csak osztóképzőt ismer. Ne feledkezz.
Befelé ragyog szerte a világmag.

Összegyűrt papír, 1999 (olaj, vászon)